

РЕШЕНИЕ

№ 165

гр. Ловеч, 17.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **И.КА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20244310100132 по описа за 2024 година

Искова претенция с правно основание чл.178, ал.1, т.5 от ЗМВР във връзка с чл.393, ал.3 от ЗСВ с посочена цена на иска – 547,20 лева.

Настоящият съдебен състав е сезиран с искова молба от адв.И. С. М. против Главна дирекция „Охрана“ - МП-гр.София, в която изтъква, че с писмо с рег.№219/10.01.2024 год. на Главна дирекция „Охрана“ - МП му е отказано изплащането на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност, за отчетен период от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год., в размер на 547,20 лв. Ответникът е поканен за доброволно изпълнение на задължението със заявление вх.№15020/28.12.2023 год., което твърди, че ще представи като доказателство по делото.

Пояснява, че със Заповед №ЧР-06-46/16.06.2023 год. на Министъра на правосъдието му е прекратено служебното правоотношение с Главна дирекция „Охрана“ към Министъра на правосъдието, считано от 30.06.2023 год., на основание чл.226, ал.1, т.4 от ЗМВР /по собствено желание/.

Цитира разпоредбата на чл.393, ал.2 от ЗСВ, съгласно която по отношение на личния състав на ГД „Охрана“ субсидиарно се прилагат разпоредбите на част трета, глава седма-дванадесета от ЗМВР, т. е. по отношение на служителите в териториалните звена на дирекцията, приложение намира и чл.178, ал.1, т.5, попадащ в глава седма, раздел VI на закона.

На основание чл.393, ал.3 от ЗСВ законодателят е уредил материята с подзаконов нормативен акт, а именно с Наредба №Н-3 от 24.08.2022 год. на Министъра на правосъдието, обн. ДВ, бр.72 от 09.09.2022 год., в сила от 01.01.2023г. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД „Охрана“ и териториалните ѝ звена.

Съгласно чл.40, т.1 от Наредбата размерът на полагащото се допълнително възнаграждение за всеки служител се определя в процент от максималния размер, определен в заповедта на министъра по чл.38 от Наредбата, като при оценки 5 и 6 е 100% от определения максимален размер.

Със Заповед №ЧР-06-80/11.12.2023 год. на Министъра на правосъдието е определен максимален размер за изчисляване на това допълнително възнаграждение на служителите в ГД „Охрана“ и териториалните ѝ звена за отчетен период от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год., в размер на 608,00 лв. С карта за оценка на постигнати

резултати в служебната дейност (Приложение №1 към чл. 23), за конкретния отчетен период заявява, че е оценен с оценка „Отличен 6 (шест)“, като се е запознал с нея лично срещу подпис на 01.06.2023 год. Следователно счита, че следва да му се изплати сумата $608 - 60,80 = 547,20$ лв., на основание чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ данъчната ставка е 10 на сто върху данъчната основа.

Твърденията на ответника, че не се формира допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служители с прекратено служебно ПО намира за неоснователни. В случая на него вече му е формирано това възнаграждение, оценен е с карта за оценка и се е запознал с нея. Датата, на която е издадена заповедта на министъра за определяне на точният размер на допълнителното възнаграждение, намира, че е ирелевантна, тъй като в чл.179, ал.3 от ЗМВР няма законов срок. Според върховните съдии тази норма е безусловен законов императив и само министърът може да издава тази заповед без да делегира това свое право другиму. Общозвестен е факта, че точно тогава (през м.юни 2023 год.) станала смяната на министъра на правосъдието и по обективни и субективни причини тази заповед е издадена на по-късен етап.

По отношение на предпоставките за оценяване на служителите в териториалните звена на ГД „Охрана“, в качеството му на оценяващ ръководител по смисъла на чл.16 от Наредбата пояснява, че отлично познава условията и реда за формиране на оценката и кои служители подлежат на оценяване.

В тази връзка, опровергавайки ответника, че не му дължи това възнаграждение, изтъква факта, че чл.28, ал.2 от Наредба Н-3 гласи : „При прекратяване на служебното правоотношение служителят не се оценява, ако има действително отработени по-малко дни от половината работни дни за съответния отчетен период“. Същото условие за неоценяване се отнася и за служители, които са отсъствали от работа повече от половината работни дни, независимо от причините - болнични, отпуск и др. Тоест ако даден служител е работил повече от половината работни дни за периода на оценяване до момента, в който му е прекратено правоотношението, то той също ще се оценява и му се дължи възнаграждение. Той действително е отработил /служил/ в ГД „Охрана“ през целия отчетен период.

Счита, че отказът на ответника да му изплати ДВПРСД е основан на чл.41, т.3 от Наредбата, която е относително определена гражданско-правна норма и е доразвита от правоприложителя в чл.28, ал.2 от същата. Недължимостта на това възнаграждение има връзка единствено по отношение на института на погасителната давност. Според чл.111, б.,а" от ЗЗД с изтичането на тригодишна давност се погасяват вземанията за възнаграждение за труд, за които не е предвидена друга давност. Това право според повечето съдебни състави се погасява с изтичането на тази погасителна давност, считано от датата на прекратяване на служебното правоотношение - в случая това е 30.06.2023 год.

Не претендира за лихви върху вземането и за адвокатско възнаграждение, въпреки че положил много труд във връзка с некоректните финансови отношения на бившия му работодател.

Моли съда, да постанови съдебно решение, с което ответникът Главна дирекция „Охрана“ да бъде осъдена да му заплати сумата от 547,20 лв., представляваща възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност, на основание чл.178, ал.1, т.5 от ЗМВР във връзка с чл.393, ал.2 и ал.3 от ЗСВ.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е представен отговор на исковата молба от ответника Главен комисар Георги Жеков – Главен директор на ГД“Охрана“-гр.София, в който счита, че така предявената искова молба срещу ГД“Охрана“ е допустима. По отношение на нейната основателност я оспорва изцяло по основание и размер, тъй като в чл.41, т.3 от Наредба №Н-3 от 24.08.2022 год. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД“Охрана“ и териториалните ѝ звена е посочено, че допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност не се формира при прекратяване на служебното правоотношение. При съобразяване на тази разпоредба и предвид факта, че към 11.12.2023 год. - датата на издаване на заповедта от министъра, ищецът е с прекратено служебно правоотношение, то за същия не се формира допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност. Затова и на ищеца И. М. не се следва изплащане на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност. По тези съображения моли съда да отхвърли иска като неоснователен и недоказан.

В проведеното открито съдебно заседание ищецът, редовно призован, се явява лично като поддържа исковата си претенция. Счита, че тя е основателна и доказана и моли съда да я уважи, като подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки. Намира, че пряко доказателство за изясняване

на факта, че ГД“Охрана“ му дължи изплащане на възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност са нормите на чл.28, ал.2 от Наредба №Н-3, която предвижда, че при прекратяване на служебното правоотношение служителът не се оценява, ако има действително отработени по-малко дни от половината работни дни за съответния период. Той е оценен, тъй като е отработил всичките работни дни. Позовава се и на текста на чл.46 на същата Наредба, според който направено възражение от служител срещу изготвената му оценка на служебната дейност, не спира формирането и изплащането на допълнителното възнаграждение, т.е. дори и възражението на служителя не може да спре изплащането на тази сума.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител, но чрез процесуалния си представител Павлина И.ова сезира съда с писмено становище вх.№3281/22.03.2024 год., в което последната след като изтъква, че не може лично а присъства в съдебно заседание на 27.03.2024 год., не възражава да се даде ход на делото. Оспорва исковата молба като неоснователна и поддържа отговора на исковата молба. В случай, че съдът даде ход на делото по същество, моли да постанови решение, с което да отхвърли изцяло исковата претенция на И. М. срещу Главна дирекция „Охрана“ като неоснователна и недоказана с всички произтичащи от това законни последици.

Първоинстанционният съд като взе предвид становището на ищеца и процесуалния представител на ответника, изразено в хода на делото, прецени събраните по делото писмени доказателства, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК, и съобразно нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установени следните факти :

Страните не спорят, че със Заповед №ЧР-06-46 от 16.06.2023 год. Министъра на правосъдието, на основание чл.393, ал.2 от ЗСВ във връзка с чл.226, ал.1, т.4 от ЗМВР, чл.8, ал.2, т.1 от Правилника за устройството и дейността на Главна дирекция „Охрана“ и заявление рег.№994/01.06.2023 год. от инспектор И. С. М. е прекратил служебното правоотношение на държавния служител инспектор И. С. М. – инспектор I степен – охрана на сгради в Областно звено „Охрана-Ловеч“ при Главна дирекция „Охрана“ към министъра на правосъдието, по собствено желание, считано от датата на връчване на заповедта. В заповедта е посочено, на основание чл.234, ал.1, ал.4, ал.8 и ал.9 от ЗМВР, на служителя да се изплатят следните обезщетения : еднократно парично обезщетение за прослужени 15 години, 9 месеца и 28 дни – 8 брутни месечни възнаграждения в размер на 23 553,60 лева; обезщетение за неизползвани 36 дни платен годишен отпуск за 2022 година в размер на 5 127,78 лева; обезщетение за неизползвани 20 дни платен годишен отпуск за 2023 год. в размер на 2 848,77 лева. Сумата следвало да бъде изплатена след приспадане на дължимите данъци. Екземпляр от заповедта е връчена срещу подпис на служителя И. С. М. на 30.06.2023 год.

За да претендира допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност ищецът се позовава на Заповед №ЧР-06-80/11.12.2023 год. на Министъра на правосъдието, с която е определен максимален размер за изчисляване на това допълнително възнаграждение на служителите в ГД „Охрана“ и териториалните й звена за отчетен период от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год., в размер на 608,00 лв. Предвидено е конкретните размери на допълнителното възнаграждение да се определят в процент от сумата по т.1, съответстващ на утвърдената крайна оценка на професионалната дейност на отделния служител, съгласно Наредбата за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в Главна дирекция „Охрана“ и териториалните й звена, при спазване на условията, регламентиращи в нея.

Като доказателство по делото е представена карта за оценка на постигнати резултати в служебната дейност рег.№1147/26.06.2023 год., с оценяващ ръководител Началник ОЗ „Охрана“-гр.Ловеч, от която е видно, че на оценявания служител И. С. М., с месторабота ОЗ“Охрана“-гр.Ловеч, с период на оценяване от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год. е поставена крайна оценка „Отличен 6 (шест)“. В същата карта е посочено, че ищецът е получил и индивидуална парична награда ЧР-03-93/16.12.2022 год. на Министъра на правосъдието. Оценяваният служител се е съгласил с така постановената му оценка на 01.06.2023 год., срещу подпис.

Със заявление вх.№15020/28.12.2023 год. ищецът като бивш инспектор I степен „Охрана на сгради“ в Областно звено „Охрана-Ловеч“ е сезирал Главен комисар Георги Жеков – Главен директор на ГД“Охрана“-МП с искане, на основание чл.178, ал.1, т.5 от ЗМВР, а му бъде изплатено допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност в ГД“Охрана“ за отчетен период от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год., през който период е бил служител в ОЗ“Охрана“-гр.Ловеч. Навел е твърдения, че със Заповед №ЧР-06-80/11.12.2023 год. на Министъра на правосъдието е определен максимален размер за изчисляване на това допълнително възнаграждение

на служителите в ГД“Охрана“ и териториалните ѝ звена за отчетния период, който е в размер на 608,00 лв. Съгласно чл.40, т.1 от Наредба №Н-3 от 24.08.2022 год., издаден от Министъра на правосъдието, обн.ДВ, бр.72 от 09.09.2022 год., в сила от 01.01.2023 год., размерът на допълнителното възнаграждение при оценка 5 и 6 е 100% от максималния размер, определен в заповедта по чл.38 от Наредбата. С карта за оценка на постигнати резултати в служебната дейност /Приложение №1 към чл.23/ за конкретния отчетен период е оценен с оценка „6“ и се е запознал с нея срещу подпис, т.е. счел е, че следва да му се изплати сумата 547,20 лв., на основание чл.48, ал.1 от ЗДДФЛ данъчната ставка е 10 на сто върху данъчната основа. Твърди, че разпоредбите на чл.40 от Наредбата имат императивен характер и предвиждат, че полагащото се допълнително възнаграждение е за всеки служител, в зависимост от получената оценка за съответния период. Кога е издадена заповедта на министъра за размера му, нямало значение, тъй като в чл.179, ал.3 от ЗМВР няма законов срок. Това възнаграждение му се дължало, тъй като безспорно е бил в служебно правоотношение сГДО до 30.06.2023 год. и не попадал в хипотезата на чл.41, т.3 във връзка с чл.28, ал.2 от Наредба №Н-3/2022 год.

Помолил е да му бъде изпратено копие на „Карта за оценка на постигнати резултати в служебната дейност“ /Приложение №1 към чл.23/, с която е оценен за отчетен период от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год. на посочен от него адрес в гр.Ловеч.

Постъпил е отговор №219/10.01.2024 год. от Главен директор на ГД“Охрана“ Главен комисар Георги Жеков до И. С. М. във връзка със заявлението му с вх.№1 5020/28.12.2023 год. по описа на ГД“Охрана“, в което посочва, че видно от архивното му лично кадрово дело му е изготвена карта за оценка на постигнати резултати в служебната дейност, с рег.№1147/26.06.2023 год., съгласно чл.23 във връзка с чл.16 от Наредба №Н-3 от 24.08.2022 год. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД“Охрана“ и териториалните ѝ звена, за първи отчетен период от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год., с оценка на служебната дейност „Отличен (6)“, с която е запознат на 01.06.2023 год.

На основание чл.393, ал.2 и ал.3 от ЗСВ във връзка с чл.179, ал.3 и чл.178, ал.1, т5 от ЗМВР, чл.8, ал.1 и ал.2, т.4, пр.второ от правилника за устройството и дейността на ГД“Охрана“ и чл.38 от Наредба №Н-3 от 24.08.2022 год. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД“Охрана“ и териториалните ѝ звена, Министърът на правосъдието е издал Заповед №ЧР-06-80/11.12.2023 год., в която е определил максималния размер за изчисляване на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите от ГД“Охрана“ и териториалните ѝ звена за отчетен период от 01.12.2022 год. до 31.05.2023 год. в размер на 608 лева.

Към 11.12.2023 год. И. С. М. е с прекратено служебно правоотношение и съгласно чл.41, т.3 от Наредба №Н-3 от 24.08.2022 год. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в ГД“Охрана“ и териториалните ѝ звена – допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност не се формира на служители с прекратено служебно правоотношение.

Предвид изложеното на И. С. М. е отговорено, че не следва да му се изплати допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност.

ПО ОСЪДИТЕЛНИЯ ИСК С ПРАВНО ОСНОВАНИЕ ЧЛ.178, АЛ.1, Т.5 ОТ ЗМВР ВЪВ ВРЪЗКА С ЧЛ.393, АЛ.2 ОТ ЗСВ ЗА ЗАПЛАЩАНЕ НА СУМАТА В РАЗМЕР НА 547,20 лева.

При наличието на тези писмени доказателства, съдът намира, че предявеният от И. С. М. против ГД“Охрана“-МП иск с правно основание чл.178, ал.1, т. 5 от ЗМВР във връзка с чл.393, ал.2 от ЗСВ, за заплащане на сумата в размер на 547,20 лева, представляваща допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност, е неоснователен и недоказан. Основанията затова са, че безспорно между страните е съществувало валидно сключено служебно правоотношение, по силата на което ищецът е изпълнявал длъжността охрана на сгради в Областно звено „Охрана-Ловеч“ при ГД“Охрана“ към министъра на правосъдието, което е прекратено по силата на издадена от Министъра на правосъдието Заповед №ЧР-06-46/16.06.2023 год., по негово собствено желание. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение е връчена на служителя на 30.06.2023 год., от която дата следва да се счита и за прекратено служебното правоотношение между държавния служител и неговия работодател. В самата заповед са посочени длъжимите на служителя обезщетения, които са

му изплатени след приспадане на дължимите данъци.

Изрично в заповедта за прекратяване на служебното правоотношение на ищеца е посочено, че тя подлежи на обжалване съгласно чл.231 от ЗМВР, по реда на АПК, пред Административен съд-гр.София в 14-дневен срок от съобщаването ѝ. Тоест след като се касае за индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 от АПК, издаден от овластен със закон за това орган, какъвто в конкретният случай е Министъра на правосъдието, то всяка заинтересована страна, на която непосредствено се засягат права, свободи или законни интереси, е следвало да го обжалва по начина и пред компетентния орган в законният 14-дневен срок от съобщаването ѝ – до 14.07.2023 год. След изтичането на този срок всякакви други претенции, включително и за заплащане на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност, са изцяло неоснователни и несвоевременно предявени, тъй като не е налице съществуващо в правния мир служебно правоотношение между И. С. М. и ГД“Охрана“ към министъра на правосъдието.

Действително разпоредбата на чл.393, ал.3 от ЗСВ предвижда, че условията и редът за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в Главна дирекция „Охрана“ и териториалните ѝ звена се определят от наредба на министъра на правосъдието. В случая това е Наредба №Н-3 от 24.08.2022 год. за условията и реда за формиране и изплащане на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на служителите в Главна дирекция „Охрана“ и териториалните ѝ звена, издадена от министъра на правосъдието, обн., ДВ, бр.72 от 09.09.2022 год., в сила от 01.01.2023 год., с която се определят условията и редът за формиране на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност на конкретно посочени държавни служители, както и съгласно чл.1, ал.1, т.3 на лицата, работещи по трудово правоотношение в Главна дирекция „Охрана“ и териториалните ѝ звена. Текстът на чл.1, ал.2 на Наредбата предвижда, че формирането и изплащането на допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност се извършват чрез оценка дейността на служителите. В Раздел V озаглавен „Определяне на размера на допълнителното възнаграждение на служителите“ е конкретно посочен начинът на определяне размерът на полагащото се допълнително възнаграждение за всеки служител, като видно от чл.38 е, че максималният размер за изчисляване на допълнителното възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност се определя за всеки отчетен период със заповед на министъра на правосъдието или упълномощено от него длъжностно лице. Съгласно чл.41, т.3 на Наредбата допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност е формирано при прекратяване на служебното или трудовото правоотношение на служителя. Изхождайки от този императивен текст на цитирания подзаконен нормативен акт, съдът счита, че в случая правилно ответникът, в качеството си на работодател на ищеца не е формирал допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност, тъй като безспорен факт по делото е, че служебното правоотношение на държавния служител И. С. М. е прекратено по негово собствено желание, в който смисъл му се дължи единствено изплащането на следващите се обезщетения по чл.234, ал.1, ал.4, ал.8 и ал.9 от ЗМВР, но не и допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност. Затова и позоваването от страна на ищеца на издадената от Министъра на правосъдието Заповед №ЧР-06-80/11.12.2023 год. е изцяло ирелевантно и неотносимо за неговия конкретен случай, тъй като тази заповед важи занапред и е относима единствено и само за лицата, работещи на трудово правоотношение в Главна дирекция „Охрана“ и териториалните ѝ звена, но не и за лица, които към датата на издаването ѝ – 11.12.2023 год. вече са с прекратено служебно правоотношение, в каквато хипотеза е И. С. М..

Следователно след като в хода на проведеното исково производство и предвид разпределената доказателствена тежест на подлежащите на доказване факти, в съответствие с чл.146, ал.1, т.5 от ГПК, ищеца при условията на пълно и главно доказване не установи фактите, на които основава своите искания или възражения, на основание чл.154, ал.1 от ГПК, то исквата му претенция се явява неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

ПО РАЗНОСКИТЕ.

При този изход на процеса разноски на ищеца не се дължат, като такива той не е претендирал и в исквата молба.

От своя страна ответникът не е сезирал съда с искане за заплащане на съдебно-деловодни разноски, не е представил на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в настоящата съдебна инстанция, в съответствие с изискванията на чл.80 от ГПК, което е основание за съда да не му присъжда

такива.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявеният от адв.И. С. М., ЕГН-*****, с адрес : от гр.*****, офис5 против Главна дирекция „Охрана“-МП, ЕИК : 129010011, със седалище и адрес : гр.София, ул.“Майор Георги Векилски“№2, осъдителен иск с правно основание чл.178, ал.1, т.5 от ЗМВР във връзка с чл.393, ал.2 от ЗСВ, за заплащане на сумата в размер на 547,20 лева, представляваща допълнително възнаграждение за постигнати резултати в служебната дейност, като **НЕОСНОВАТЕЛЕН И НЕДОКАЗАН**.

Решението може да се обжалва пред ОС-гр.Ловеч с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____